

J&E

Ocjena prihvatljivosti za ekološku mrežu

**Snažno oružje u
zaštiti europske
prirode**

Ocjena prihvatljivosti za ekološku mrežu

Ocjena prihvatljivosti za ekološku mrežu – Snažno oružje u zaštiti europske prirode

Croatian translation

© 2016 Justice and Environment (J&E)

Contact coordinator: info@justiceandenvironment.org

The preparation of this document received funding from the Central European Initiative. The sole responsibility for the present document lies with the authors and CEI is not responsible for any use that may be made of the information contained therein.

1. Što je ocjena prihvatljivosti utjecaja?

Ocjena prihvatljivosti utjecaja je mehanizam koji služi zaštiti područja Natura 2000 od štetnih ljudskih aktivnosti, posebice građevinskih planova i zahvata, na način da, prije dopuštanja pojedine planirane aktivnosti, zahtijeva procjenu utjecaja koje bi ona mogla imati. Ako plan može imati značajan negativan utjecaj na neko područje, tražiti će se mjere sprečavanja tih utjecaja. Bez ocjene prihvatljivosti utjecaja, plan ili zahvat ne mogu biti odobreni.

Ocjena prihvatljivosti uređena je člankom 6. Direktive o staništima (dalje i: Direktiva). No, tu ima više nego se na prvi pogled čini: Europski sud pravde je u svojoj širokoj praksi ta pravila detaljnije razradio. U ovom kratkom vodiču izložiti ćemo pravne osnove ocjene prihvatljivosti na ekološku mrežu i sudsku praksu.

2. Na koji način radi?

Prema Direktivi o staništima, prije nego što neki plan ili zahvat, a koji bi mogao imati značajan utjecaj na područje Nature 2000 (kao posebno područje očuvanja ili područje od značaja za Zajednicu), bude odobren, moraju se procijeniti njegovi utjecaji. Pojmovi “plan” i “zahvat” se u ovom kontekstu moraju promatrati široko; to mogu biti građevinski planovi, ali i sve druge intervencije koje mogu štetiti cjelovitosti područja.

3. Procjena utjecaja sastoji se od 4 koraka

1. Prethodna ocjena prihvatljivosti – određuje da li plan ili zahvat može imati značajan utjecaj na područje o kojemu je riječ. Ako se ne dokaže da zahvat nema značajan negativan utjecaj na ciljeve očuvanja područja, značajan utjecaj se pretpostavlja i prelazi se na drugi korak.

2. Glavna ocjena – identificiraju se mogući negativni utjecaji na područje i stupanj opasnosti. Procjena mora biti utemeljena na najboljim dostupnim znanstvenim saznanjima te uzimati u obzir kumulativne učinke. Ovo je i faza u postupku u kojoj se moraju identificirati i procijeniti mjere ublažavanja. Ako plan ili zahvat, usprkos svim utvrđenim mjerama ublažavanja, može naštetiti cjelovitosti područja, nadležna tijela ga ne mogu odobriti.

3. Procjena alternative – u slučaju da je plan ili zahvat štetan za cjelovitost područja, sljedeći korak predstavlja traženje neopasnih alternativnih rješenja za postizanje istog cilja (npr. druga lokacija morske luke).

4. Iznimno dopuštanje – ako se ne nađu druge pogodne mogućnosti, plan ili zahvat može se dopustiti samo iznimno, u slučaju da postoje imperativni razlozi prevladavajućeg javnog interesa. Ako takvog interesa nema, zahvati ne mogu biti dopušteni. U slučaju iznimnog dopuštanja plana ili zahvata, poduzimaju se kompenzacijske mjere, kako bi se nadoknadila šteta nastala zbog zahvata.

4. Više informacija o procjeni utjecaja na ekološku mrežu

- [Kratki vodič Justice & Environmenta kroz procjenu utjecaja na ekološku mrežu – pravo i sudska praksa](#) (2016)
- [Web stranica Ministarstva zaštite okoliša i prirode o Naturi 2000](#)
- [Web stranica Europske komisije o Naturi 2000](#) (na engleskom jeziku)